

ГОЛОС РОЗУМУ ПЕРЕМОЖЕ

Молодь Кіровоградщини гаряче підтримує Заяву Ю. В. Андропова

Чужого горя не буває. Так думалось, коли вулицями нашого міста йшла багатотисячна колона молоді. Червоні прапори, транспаранти, плакати з написами: «Мир — планеті Земля», «Ні, — війні», «Ми — за без'ядерну Європу», «Ми з тобою, Гренадо!», «Схвалюємо і підтримуємо Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова». Схвилювані обличчя маніфестантів. Близько 18 тисяч робітників, службовців, студентів, учнів ПТУ, технікумів взяли участь у антивоєнному мітингу-маніфестації молоді, що прийшов 2 грудня в Кіровограді.

15 годин. Колона молодих виробничників, студентів, учнів, службовців Ленінського і Кіровського районів вирушила до площі імені С. М. Кірова. Перша — від проспекту Комуністичного, друга — від дитячої спортивної школи. На цей час було припинено автомобільний рух по вулиці Карла Маркса, якою йшли маніфестанти. Зупинилися перехожі, мешканці міста вливаються у ряди маніфестантів. «Нам небайдужа доля палестинських матерів і ліванських дітей», — промовляють члени ленінських транспарантів. «Нас хвилює доля миру, доля планети», — промовляють обличчя учасників маніфестації.

15 годин 45 хвилин. Звучить Гімн демократичної молоді. На трибуну, встановлену в центрі площі, піднімаються секретарі обкому і міському ЛКСМУ, представники студентської

і робітничої молоді, ветерани Великої Вітчизняної війни. Мітинг відкрив перший секретар міському комсомолу Володимир Кулик. Звучать урочисті мелодії Державного гімну СРСР та Гімну УРСР. До присутніх звертається групкомсорг комсомольської молодіжної бригади складання друкувального вузла виробничого об'єднання «Друкмаш» Лада Ципіна:

— Комсомольці і молоді Кіровограда, ветерани війни і праці зібрались сьогодні щоб сказати, що кожне слово у Заяві Юрія Володимировича Андропова — це вираження наших почуттів і волі, щоб висловити рішучий протест проти ядерного шантажу американської адміністрації, яка почала розміщення своїх ракет у ряді країн Європи.

Нас привело сюди високе почуття відповідальності за мир, за майбутню до-

лю людства. Ми розуміємо, що за мир треба боротись і намагаємось своєю працею зміцнювати економічну і оборонну могутність нашої Батьківщини. Комсомольська організація виробничого об'єднання «Друкмаш» вирішила відпрацювати один день у фонд дванадцятиого Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, який відбувається в 1985 році в столиці нашої Батьківщини — місті-герої Москві. Я закликаю молоді міста підтримати нашу ініціативу.

Виступає студентка Кіровоградського державного педінституту імені О. С. Пушкіна Антоніна Ревепова:

— Нам, майбутнім учителям, країна довіряє думи і серця дітей. Нам належить навчити їх добра, любові до праці. А це можливо тільки в умовах миру, і тому ми ніколи не дозволимо американським імперіалістам втягнути народи у безодню нової світової війни.

Наші студентські загони безкорисливої праці «Корчагінець» і «Спектр», «Полум'я» і «Факел» щороку, працюючи на будовах п'ятирічки, перераховують зароблені гроші у Фонд миру, а також на будівництво дитячого будинку і будинку немовляти.

Студенти педінституту підтримують ініціативу комсомольців виробничого об'єднання «Друкмаш» і пропонують молоді, що навчається, під час майбутнього трудового семестру відпрацювати один день у фонд XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

До мікрофона підходить студент IV курсу Кіровоградського інституту сіль-

ськогосподарського машинобудування, громадянин Німецької Демократичної Республіки Аксель Кюне:

— Коли західнонімецький бундестаг вирішував питання про розміщення ракет на своїй території, його блокували демонстранти, що протестували проти цього безумства. Проти них було кинуте поліцію, застосовано слезоточивий газ, гумові па-

чи незалежності Гренади. Вони допомогли народові цього маленького острова будувати нове життя. І коли прийшло горе на цю землю, вони стали на його шляху...

— Ми, кубинці, хочемо миру, — сказав Мануель. — Кубинська молоді їде в ногу з радянською молоддю у боротьбі за відвернення загрози ядерної війни.

З проникливими словами звернувся до молоді ветеран Великої Вітчизняної війни Михайло Степанович Броніцький. Йому, командирові, який пройшов воєнними дорогами не одну тисячу кілометрів, довелося бачити, як гинули люди, як палала земля. Хочеться, щоб не знали цього наступні покоління.

— Ми твердо віримо, що воля і розум народів здолають темні сили імперіалізму і реакції. Заява Юрія Володимировича Андропова — це наша надія на мир, який ми повинні відстояти будь-якою ціною!

Другий секретар Кіровоградського обкому ЛКСМУ Володимир Іванов закликав молоді об'єднати зусилля у боротьбі за мир, ще сумлінніше трудитися, активно підтримати ініціативу друкмашівців.

Учасники антивоєнного мітингу-маніфестації молоді міста в підтримку Заяви Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Ю. В. Андропова прийняли резолюцію, у якій заявили про свою тверду рішучість відстояти мир і відвести загрозу ядерної війни. Зачитав резолюцію бригадир комсомольсько-молодіжного колективу електрозварників механоскладального цеху № 2 виробничого об'єднання «Червона зірка» Олексій Попов.

Репортаж вела
Л. ЯРМОЛЕНКО.

На знімках: учасники мітингу-маніфестації; на трибуні бригадир механоскладального цеху № 2 виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» Олексій ПОПОВ.
Фото І. КОРЗУНА.

лиці. Багато молодих людей було поранено у цій сутичці, багато арештовано. Та антиракетний рух не припиняється.

Ми, студенти Німецької Демократичної Республіки, разом з усім народом своєї країни схвалюємо рішення нашої партії і уряду про підтримку Заяви керівника ЦК КПРС і Радянської держави Юрія Володимировича Андропова.

Студент цього ж вузу, громадянин республіки Куба Мануель Герреро Кастро сказав, що кращі сини і дочки кубинського народу завжди були в перших рядах борців за мир, за соціальну рівність, завжди надавали в разі необхідності братерську допомогу іншим народам, що борються за свободу і незалежність. Саме за ці ідеали віддали своє життя двадцять чотирьох кубинських інтернаціоналістів, захищаю-

ЦЕ — ВОЛЯ НАРОДІВ

Педагогічний колектив Тарасівської восьмирічної школи обговорив Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова. Члени колективу гаряче схвалили цей документ, у якому виражено волю всіх радянських людей і засудили мілітаристський курс американської адміністрації, країн НАТО.

Комуніст Тетяна Вікторівна Доценко сказала: «Наші народи завжди боролися проти війни і зав-

жди не жаліли сил для захисту Батьківщини. У мене чоловік механізатор, і я не допускаю й думки, щоб його мозолисті руки замість керма трактора узялися за зброю. Я хочу, щоб мій син прокидався від дотику променя незамареного сонця, а не від вибухів бомб».

«Нашого батька вбили фашисти, — розповіла Катерина Василівна Кударенко, — нас у мамі лишилось шестеро. Нелегко згадувати, як їй було тяжко з нами. Та держава постійно піклувалась про наше майбутнє. Троє з сім'ї здобули вищу освіту. Всі ми живемо тепер добре, маємо роботу до душі. Я щиро вдячна нашій партії і уряду за турботу про

збереження такого дорогого нам миру».

Педагогічний колектив школи роз'яснює зміст і значення Заяви Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова учням школи, виховує у них почуття патріотизму і ленінського інтернаціоналізму.

П. ЗУБЕНКО.
Новгородківський район.

ДЛЯ ЖИТТЯ, ДЛЯ ЩАСТЯ

Нікого не залишила байдужим Заява Генерально-

го секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова, адже вона порушує проблему збереження миру на землі. Останнім часом ми дуже стурбовані мілітаристським курсом США і їх союзників. Щодня засоби масової інформації повідомляють про все нові підступи правлячих кіл США і блоку НАТО, які розробляють зловісні плани знищення людства.

Ми тільки вступаємо в життя, попереду стільки нездійсненого і стільки можливостей для того, щоб мрія стала дійсністю, що для нас страшна, як і для будь-якої із здорових глуздом людини, думка про можливість війни.

Чи можемо ми, радянська молоді, спокійно жити, вчитися, працювати, радити першим творчим успіхам, коли на нас націлені американські «Першинги» і крилаті ракети?

Для нашого щасливого мирного життя не жаліли себе наші діди і прадіди, які бачили в нас достойних продовжувачів людського роду, добра і світла. І ми не маємо морального права мовчати в цей тривожний час. Ми твердо заявляємо про своє обурення тим, що хтось намагається вирішувати питання нашого життя і смерті, намагається зазіхнути на подальше існування всієї нашої планети.

Ми заявляємо «мудрим» політикам США, що до-

кладамо всіх зусиль до того, аби зберегти мир, будемо боротися проти їх мілітаристських планів, за відвернення загрози ядерної війни.

Цілком і повністю підтримуємо миролюбний курс нашої Комуністичної партії і Радянського уряду, Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова і прагнемо, щоб і наша сумлінна праця стала часткою боротьби за зміцнення оборонної могутності нашої Вітчизни.

Н. ЗАРУБІЙ,
комсомолка, працівник обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської.

ДО 40-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ МІСТА ОЛЕКСАНДРІЇ ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

ЗІРКИ ОТЧОЇ СЛАВИ

Олександрія сьогодні.

Фото І. КОРЗУНА.

ДО ОБЕЛІСКІВ

На вулицях і площах шахтарської Олександрії майорять прапори. Біля обелісків почесну варту несуть комсомольці і піонери, учасники трудової вахти, присвяченої 40-річчю визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

Батьківщина двічі Герої Радянського Союзу — прославленого воєначальника Петра Кириловича Кошового та космонавта Леоніда Івановича Попова — зустрічає визволителів міста, котрі прийшли з різних куточків нашої країни на свято.

Минулої п'ятниці в колективах підприємств, в навчальних закладах відбулися зустрічі з ветеранами війни. А в суботу в будинках культури, робітничих клубів комсомольські активісти і культармиї організували тематичні вечори «Подвигу жити у віках». Тут оуло також влаштовано колективні перегляди кінофільму «Велика Вітчизняна». А 4 грудня в актовому залі музичної школи зустрілися ветерани частин і з'єднань, що визволяли місто від ворога.

Вчора в усіх навчальних закладах учасники всеосяжної пошукової експедиції «Літопис Великої Вітчизняної», походу «Шляхами слави батьків» взяли участь в уроках мужності «Подвигу батьків — достойн!» Для колишніх визволителів міста був влаштований прийом в міському Компартії України та у виконкомі міської Ради народних депутатів. В історико-краєзнавчому музеї фронтовики зустрілися з представниками загонів червоних слідопитів.

Сьогодні, в день ювілею, представники трудових колективів, громадських організацій, школярі міста покладуть невіст до підніжжя пам'ятників В. І. Леніну, героям-визволителям, на могили полеглих воїнів, що загинули при визволенні міста, відбудеться парад ветеранів-визволителів і фанельний похід молоді під девізом «Мир відстояли, мир захистимо!». Ввечері біля братської могили воїнів, що загинули при визволенні міста, відбудеться мітинг-меморіал «Достойні пам'яті тих, хто стояв на смерті в ім'я життя». А потім на центральній площі Олександрії буде влаштовано святковий феєрверк.

Наш кор.

Місто сонця і новобудов

Сьогодні Олександрія відзначає 40-річчя визволення від німецько-фашистських окупантів. Про минуле Олександрії, її сучасне і майбутнє розповідає перший заступник голови виконкому міської Ради народних депутатів Валентин Прохорович МОЧАК.

У багатій і славній революційній, бойовій і трудовій біографії міста, як у краплі води відбилася героїчна історія нашої Батьківщини. Велика Жовтнева соціалістична революція докорінно змінила життя степового повітового міста. Олександрія швидко росла, розвивалася.

Поряд із розвитком вугільної промисловості було досягнуто значних успіхів і в інших ділянках народного господарства. За роки перших п'ятирічок в Олександрії було збудовано такі велетні, як завод підійомно-транспортного устаткування та електромеханічний.

Але 6 серпня 1941 року у місто ввірвалася війна. Гітлерівці чинили звірства над мирними жителями, розстрілювали комуністів,

підпільників. Повністю було знищено промислові підприємства.

Та Олександрія не підкорилася чорній навалі. Земля горіла під ногами окупантів. Народні герої і радянські війська набили час Перемоги. І він настав.

Відразу ж після визволення міста почалася його реконструкція. Ратний подвиг радянських людей продовжувався на полі трудовому. У скорочені строки на довоєнний рівень було введено промисловість. До 1955 року в місті в основному завершилися створення міцної бази для розвитку вугільної промисловості. Один за одним стали в стрій Бандурівський, Балахівський, Михайлівський розрізи. За підсумками дев'ятирічки гірники мі-

З ЛІТОПІСУ ПОДВИГІВ ВИЗВОЛИТЕЛІВ

▲ На фронтах Великої Вітчизняної війни з ворогом билось більше 10 тисяч олександрійців, 5600 з них нагороджено бойовими орденами і медалями.

▲ 6 грудня 1943 року після обхідного маневру частини 13-ї гвардійської і 111-ї стрілецької дивізій, 6-ї гвардійської повітряно-десантної дивізії, 5-ї гвардійської армії і 8-го механізованого корпусу визволили місто від німецько-фашистських загарбників. Під час Олександрійської операції було знищено понад 2 тисячі фашистських солдатів і офіцерів, 105 танків. Наназом Верховного Головнокомандуючого одинадцять частинам і з'єднанням присвоєно найменування «Олександрійські».

▲ Серед тих, хто проявив героїзм при визволенні міста, були мінометники лейтенанта Л. Бараникова, які розгромили ворожий ешелон з 120 гітлерівцями, підбили 3 танки, 58 гармат, 6 складів з боєприпасами.

▲ У роки окупації в місті діяли підпільні організації. Найбільш численною була група П. І. Маркова. В її складі активно боролися з ворогом комсомольці десятирічки № 3 Д. Олєфіренко, О. Шакало, Ф. Шпак, О. Ошунлов, Т. Комлик, М. Пашенко.

▲ За період окупації підпільники міста здійснили більше 40 диверсійних операцій. Ризикуючи життям, робітники І. Захарченко, І. Кудря та Г. Мірошніченко зберегли пам'ятник В. І. Леніну, встановлений на території рудоремонтного заводу за шість років до початку війни. 28 найбільш активних партизанів і підпільників нагороджено орденами і медалями.

▲ У 1968 році в Олександрії збудовано меморіальний комплекс на честь воїнів-визволителів.

Своїх перших пацієнтів приймає новий терапевтичний корпус. Цього року стануть до ладу 180- і 72-квартирні будинки, гуртожиток вугільників, поліклініка. У нові приміщення перейдуть телебачення, дитяча художня школа, комбінат побутового обслуговування.

Місцевий народний краєзнавчий музей став філіалом Кіровоградського обласного краєзнавчого музею. Для червоногалстучних будівельників готують чудовий дарунок — нову простору, світлу будівлю Палацу піонерів.

Відкривається також школа іноземних мов, Будинок книги, «Книжковий світ», продовольчі і промислові магазини, кафе, універсам.

У місті створено всі умови для гармонійного розвитку юних олександрійців. До їх послуг 36 дошкільних дитячих закладів, 19 загальноосвітніх шкіл, 9 клубів і Палаців культури, 12 бібліотек, книжковий фонд яких нараховує 411441 найрізноманітніших книг.

З кожним роком молоді Олександрія. Своїми просторами вулицями і площама, каштанами у скверах і щасливим дитячим сміхом. А головне — славними трудівниками, які прикрашають місто натхненною працею.

В. МОЧАК,
заступник голови виконкому Олександрійської міської Ради народних депутатів.

В ОСТАННІЙ ПРОРИВ

під натиском наших військ залишав село за селом — Дівоче Поле, Лікарівку, Костянтинівку, Косівку...

Навальний наступ Радянської Армії в напрямі залізничного роз'їзду Диківський поставив в скрутне становище противника. Гітлерівці не шкодували ні живої сили, ні техніки, контратакували наші підрозділи, несучи великі втрати.

Зав'язався жорстокий бій біля села Диківки. Противнику вдалося вкли-

нитися в наші бойові порядки, обійти мінометну батарею Самсонова. Лейтенант наказав відкрити вогонь по скупченню атакуючого противника. З кожною хвилиною артилерійська канонада посилювалася, але й ворог вводив у бій все нові сили.

Підбито три бронетранспортери, на полі сотні вбитих гітлерівців. Командир наказує вести прицільний вогонь по піхоті, а сам біжить у рив, що перед вогневою позицією бата-

реї. Прямо на нього йдуть бронемашини. Лейтенант підпускає їх близько до себе і кдає кілька гранат. Запалали дві бронемашини. Офіцер узявся за автомат. Кілька черг, і скінчилися патрони...

Здавалося, становище безвихідне. І лейтенант приймає сміливе рішення: озброєний лише пістолетом, перебігає до підбитого бронетранспортера, вскакує в нього і починає поливати свинцем гітлерівців з їх же кулемета.

І ОГО ЧАСТО можна бачити серед молодих робітників, студентів, учнів. М. М. Тарадай живе у Києві, працює лектором товариства «Знання». За активну пропагандистську роботу нагороджений медалями, дипломами, грамотами.

М. М. Тарадай — колишній начальник політвідділу 8 механізованого корпусу.

Колішній комісар 19 механізованого корпусу С. Калядін у своїх мемуарах наводить бойову характеристику комісара М. М. Тарадая: «В підрозділ прибули разом. До цього часу не можу забути його палкої, зворушливої промови перед воїнами частини...» І далі: «На Київському напрямі комісар М. М. Тарадай підняв полк у багнетну атаку, ворог не витримав натиску наших воїнів — відступив».

ЖИТТЯ ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Ці події відбулися на початку Великої Вітчизняної війни. Тоді, в найтяжчі для Батьківщини дні, за проявлені героїзм і мужність під час захисту столиці України Києва батальйонний комісар Мусій Миколайович Тарадай був удостоєний урядової нагороди — ордена Леніна. Після запеклих боїв на Київському напрямі М. М. Тарадай брав участь у обороні Москви.

Радісною і хвилюючою подією для нього була перемога під Сталінградом. Радянські війська могутньо лавиною пішли на захід. На деякий час наступ затримався біля Дніпра. Начальник політвідділу 8 механізованого корпусу М. М. Тарадай зібрав політпрацівників і звернувся до них з такими словами:

— Наше головне завдання — донести до свідомості кожного бійця важливість визволення Правобережної України. Необхідно подолати «Східний вал», про який так багато говорили гітлерівці. Попереду чекають визволення Олександрія, Кіровоград.

Закінчився осінній короткий день. Політпрацівники розійшлися по своїх частинах. Біля солдатських вогнищ, у землянках вони вели пристрасну розмову з воїнами.

За мужність і відвагу, проявлені бійцями 8 механізованого корпусу під час визволення Олександрії, наказом Верховного Головнокомандуючого корпусу було присвоєно ім'я «Олександрійський».

П. АНДРУШАК.

Захоплений боем, він не помітив, як фашисти підкралися ззаду...

Смертю хоробрих поліг на бої бою комсомолец Самсонов, до кінця виконавши свій сивітський обов'язок перед Вітчизною. Радянський уряд високо оцінив подвиг офіцера І. О. Самсонова: йому присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Бійці і командири ко- лішньої 214-ї Кременчуцької - Олександрійської стрілецької дивізії похоронили Героя з усіма військовими почесностями в селі Диківці.

А. ПОНОМАРЕНКО.

Піонери і комсомольці Устинської середньої школи беруть активну участь у Всеукраїнській експедиції «Літопис Великої Вітчизняної». Завдяки їх плідній пошуковій роботі встановлено десятки імен до нині невідомих воїнів-визволителів. На знімку: червоні слідопи обговорюють красномовні матеріали.

Фото М. САВЕНКА.

ЖУРНАЛУ «ПІОНЕРІЯ» — 60. У жовтні 1923 року

вийшов у світ його перший номер. Тоді він називався

«Червоні квіти». Редактором «Піонерії» був видатний

державний і партійний діяч Володимир Петрович Затон-

ський.

Сторінки журналу — це сторінки славної піонерської історії. Тут можна було прочитати про Леніна, про величезні перетворення в Україні Рад, про організацію перших піонерських загонів.

З активною участю дитячих кореспондентів у журналі випускалась піонерська газета «Сигнальний поштов», де піонери кореспонденти повідомляли про свою допомогу у виконанні плану хлібозаготівлі, у будівництві піонерської МТС, збиранні коштів на тракторну колону імені «Піонерів». Юні кореспонденти брали інтерв'ю у Н. К. Крупської, Г. І. Петровського.

З дитячих кореспондентів виросли відомі поети і письменники — Іван Нехода, Валентин Бичко, Олександр Гончар, які потім довгі роки співробітничали з журналом. На сторінках «Піонерії» друкувались твори відомих письменників, що писали для дітей і про дітей — П. Панча, П. Тичини, В. Сосюри, А. Головка, К. Паустовського, М. Трублаїні, О. Іваненко та інших.

І сьогодні «Піонерія» гуртує навколо себе талановитих прозаїків, поетів, художників. На її сторінках виступають відомі вчені, ветерани праці, артисти, спортсмени. В журнальному клубі «Сурма» можна прочитати поради піонерському активу. І самі піонери розповідають про свої справи на Марші.

Улюблений журнал веде юних ленинців шляхами батьків, розповідає про революційну, бойову і трудову славу свого народу. Він навчає дітей рости мужніми і розумними, веселими і працьовитими, віщими і життєрадісними.

ЗУСТРІЧ З ТИМУРОМ

М'я Аркадія Гайдара присвоєно не так давно одній з малих планет. Оригінальну спідницю про це тепер зберігається у бібліотеці-музеї А. П. Гайдара. А надіслав свідчення в бібліотеку Тимур Гайдар, син письменника.

Символічно, звичайно, що десь у безмежному космосі летить по своїй орбіті планета «Аркадія Гайдар». Та нам хочеться поговорити сьогодні про орбіти земні, про негаснучу зірку письменницької принади.

Аркадія Гайдар приходить до нас у ранньому дитинстві і залишається з нами на все життя. І ми не завжди усвідомлюємо те, що часто ставлення до друга, до ворога вимірюємо «гайдари́вськими» мірками.

І я ще паста, що нині, у дні, коли ми відзначаємо вісімдесятиріччя письменника, є ще люди, які знали Гайдара. Коли зустріч з ними — велика радість.

Незнаючи на зайнятості, Тимур Аркадійович з розумінням поставився до прохання, викладеного в багатосторонньому листі нашого журналу — поговорити про письменника Аркадія Гайдара з його сином і розповісти про самого Тимура Гайдара.

Тільки прошу вас — про мене не варто багато писати, — одразу ж, майже сердито попередив він. — А от про батька мені вже доводилося писати, коли я ще був курсантом. Тоді мої спогади були світліші. Про деякі подробиці я й дізнавався від старших членів нашої родини. Наприклад, про знамениту втечу батька з дому, коли він був ще хлопчиком.

Батько Аркадія Гайдара у 1914 році пішов на фронт. Це було великим ударом для сім'ї. Особливо для Аркадія, який буквально обожнював батька. І ось одного разу мати (тобто, моя бабуса) прийшла додому, а Аркадія немає. Не було його і на самостійного вечора, не було і з надодом. Втрапивши надію, мати вступила у міський газетний об'їзд: «Зник вмістив у міській газеті об'їзд: «Зник хлопчик 12-и років. Прикмети: великий, світлогорлий. Блакитні очі. Довгі вії. На світлогорлий вийшов широким. Одягнений у форму учня реального училища. На шийці і на правій пояси літери: «А. Р. У.».

Три дні мати не знаходила собі місця. А на четвертий день у лікарю, де вона працювала, приділили їй хвістку. Аркадія вийшов за опісом у лісовому селі неподалік від Нижнього Новгороду — у шістьдесяти кілометрах від Азамаса. Аркадія був пригнічений, збентежений. Мати сказала: «Пішов до батька!» Мати пішла трохи не розпитувала. А ввечері, перед сном, поглянула по стрижень голови її тихо мовчала: «Світлий мій хлопчик...»

Цю свою втечу Аркадія Гайдар засудив значно пізніше у повісті «Школа». Там є слова: «Першокласник Тупиков виявився дурнем. Він навіть не знав, у який бік треба на фронт тікати. Ного виймали через три дні».

Погляд Тимура Аркадійовича ледь затуманюється, стає закуреним. Він згадує страшний випадок. 41-й рік його вступу в комсомол. І знову замовкає.

Аркадія Гайдар влітає до Києва у найближчий час. Це місто було близько йому ще з юності. У 1919 році він учився у Києві. Тут, на Україні, він і загинув, рятуючи своїх друзів.

Щоразу, коли мені доводиться давати інтерв'ю, — говорить Тимур Аркадійович, — я завжди почуваю нелюбові. Біографія моя скромна, як і в тисячі моїх ровесників, що зустріли війну 14—15-річними підлітками. В грудні 41-го, тільки що вступивши у комсомол, пішов працювати слюсарем на авіазавод. Ми робили славнішіші «Ільї» — «Іл-1» і пізніше — «Іл-2».

Я ніколи не прагнув стати письменником, — продовжує він. — Образ батька, його часом просто каторжна праця над рукописами була в мене перед очима. Образ його незабутній. І я зовсім не хотів, як іноді трапляється, прикриватися іменем батька «пробиватися» в літературу. А от про що я справді мріяв по-справжньому, так це про море. І робив усе, щоб ця мрія здійснилася. 1943 року вступив на підготовчий курс, а в 1944 — на перший курс Ленінградського військово-морського училища ім. М. В. Фрунзе. Запівивши його у 1948 році, став ходити на підводному човні С-20, командиром міно-артилерійської бойової частини. Хороший був підводний човен, хоч і довший ніж це.

Через кілька років послили мене вчитися у військово-політичну академію імені Леніна. І, познайомившись із програмою кількох факультетів, я обрав редакторський, тому що мене зацікавила його програма. А потім, гадаю, повернувся політрафіком на корабель — знав історію та літературу мені не завадало. Проте початково вирішив інакше. Починаючи своє призначення, дізнався, що мене направляють спеціальним кореспондентом «Красної зvezди». В армії наказ не обговорюється.

Писати і став про те, що сам добре знав. Мої нарис про бойові кораблі, учбові походи, про людей флоту друкували, іноді хвалили, що, звичайно, тішило мое самолюбство, проте голову мені не закрутило.

Втім, іноді доля журналіста розпоряджалася Тимуром Гайдаром досить негідно — і замість рядової мирної подорожі він раптом опинився в ситуації, коли доводилося зустрічатися зі смертельно небезпечною. Так сталося на Кубі у 1961 році, куди Тимур Аркадійович їхав у короткочасне відрядження. Та життя розпорядилося інакше. Почалася агресія недовірливих «бастівців» на Плай-Хірон, і Тимур Аркадійович попросився в район бойових дій. За сміливість, проявлену у бойовій обстановці, міністр Збройних Сил Куби Рауль Кастро нагородив Т. А. Гайдара іменною зброєю.

Сам Тимур Аркадійович про це згадує дуже сумно. Говорить тільки: — Там залишився шматок мого серця і багато спраних друзів.

Хочеться тільки додати, що там народилася і книжка Тимура Гайдара «З Гавани по телефону», прочитавши яку, ви зможете дізнатися багато цікавого.

Леонід СОРОКА.

ГПО НА МАРШІ

Триває обласний огляд роботи комсомольських організацій та колективів фізкультури по впровадженню в дію комплексу ГПО. В містах і районах вже визначені лідери, що з початку року добилися кращих показників у розвитку масовості і майстерності. На прохання нашого кореспондента представлені характеристики на деякі колективи коментують керівники спорткомітетів.

ФІЗОРГ ПОРУЧ З КОМСОРГОМ

А. Подольський, голова Кіровоградського міського спорткомітету:

— За чотири останні місяці в соціалістичному змаганні, як і раніше попереду йдуть представники виробничого об'єднання «Червона зірка» та машинобудівного технікуму. Усі 2020 комсомольців-червонозорівців вийшли на старті ГПО, 670 виконали нормативи на золотий значок, 440 юнаків і дівчат стали розрядниками.

Запорукою успіху є те, що тут в тісному контакті працюють комсомольці і фізкультурні активісти. Вони безпосередньо на виробничих дільницях ведуть пропаганду нормативів і вимог ГПО, влаштовують поєдинки між збірними цехів. Популярними стали тут змагання під девізом «Усією бригадою — на стадіон». Наприклад, КМК, який очолює Олександр Попов, повним складом брав участь у обласних і республіканських змаганнях з багатоборства ГПО, на яких майстерністю вирізнявся виробничий колектив підприємств області. Всі члени бригади відвідують спортивні секції, захищають честь колективу фізкультурних механоскладального цеху № 2 в загальнозаводській спартакіаді. Відігрують тут сам бригадир і комсорг Микола Дорош. Червонозорівцям є на кого рівнятися, звідси й успіх.

А серед навчальних закладів відзначився колектив фізкультури машинобудівного технікуму. Комсомольці обладнали для себе стрілецький тир, комплексні майданчики. Заліз із фізичної та військово-технічної підготовки тут складають цілорічно. Після виконання нормативу юнаки та дівчата не заспокоюються на досягнутому, а знову тренуються. Для фізкультурників 29 груп ГПО складено спеціальний графік, за яким послідовно і цілеспрямовано ведеться робота по дальшому фізичному вдосконаленню.

У майбутніх машинобудівників є екран, де майже щодня проставляються показники тих, хто щойно стартував. І одразу видно, кому ще треба потренуватися, щоб виконати норматив, а хто вже наближається до визначеного рубежу. Це допомагає уникнути формалізму в підготовці значківців.

Майбутні машинобудівники входять до складу збір-

них команд міста. Це ті, хто систематично бере участь в турнірах з багатоборства ГПО, що проводиться регулярно в технікумі. Як правило, ці юнаки та дівчата виступають на рівні першорозрядників і кандидатів у майстри.

В. ЗАІКА, голова Долинського райспорткомітету:

— Кращі колективи ми визначаємо за категоріями — серед підприємств, колгоспів і загальноосвітніх шкіл. Цього року в трійку лідерів вийшли фізкультурники цукрозаводу, колгоспу імені Леніна та Молодіжницької десятирічки. Хоч розповіді про колгоспних значківців. Їхній наставник Євген Бондюк закінчив Київський інститут фізкультури, де вчився за направленням правління колгоспу. Сам він постійно виступає на змаганнях з кількох видів спорту, щоразу входить до складу збірної району з багатоборства ГПО. Тут, у селі Кірово, створений філіал Долинської ДЮСШ, де також працює Євген Бондюк. З числа кращих спортсменів місцевої десятирічки він організував групу вдосконалення спортивної майстерності. Звідси — поповнення для секцій, що працюють у колективі фізкультури господарства. І ось віддача — із 196 підготовлених значківців у цьому році 47 виконали розрядні нормативи з багатоборства ГПО. Заліз з фізичної та військово-технічної підготовки складають усі комсомольці — механізатори, тваринники, молоді спеціалісти. Останні очолюють спортивні секції, бо ще навчаючись в середніх і вищих навчальних закладах, стали висококласними спортсменами. І тепер вони фізорги, громадські інструктори.

Добра традиція в Молодіжньому. Заводські спортсмени взяли шефство над колективом фізкультури місцевої десятирічки.

В. КОТОВ, голова Новоукраїнського райспорткомітету:

— Попереду в нас фізкультурники цукрозаводу, колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС та Комишуватської середньої школи. Порівняно з іншими колективами тут мають найвищі показники масовості і майстерності. І це тому, що регулярно влаштовуються залікові змагання, турніри з багатоборства ГПО. З Комишуватого, на-

приклад, у нас найбільш членів збірних команд району. Багатоборці колгоспу, скажімо, вже другий рік підряд завоюють нагороду на обласному турнірі механізаторів на приз двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

А в місцевій десятирічці працюють по виявленню кращого спортивного класу. Передусім береться до уваги те, як складає нормативи ГПО кожен учень. Нині в десятирічці маніє половина членів колективу фізкультури стала значківцями.

ЯКЩО переглянути цифри в представлених об'єктах комсомолу, обласного комітету та редакції газети, характеристиках на кращі колективи фізкультури, то видно, що на місцях проведено значну роботу по залученню спільної до складання нормативів ГПО. І все ж цифри нерідко свідчать про протилежне. Наприклад, на Новоукраїнському цукрозаводі з 254 членів колективу фізкультури лише 45 регулярно тренуються в групі ГПО. Із 82 підготовлених значківців лише три виконали розрядні нормативи і отримали золотий значок.

На місцях ще належить чинити не дають про поліпшення спортивної бази. Як що в Комишуватому обладнано 11 спортивних майданчиків, то 285 фізкультурників колгоспу імені 40-річчя Жовтня мають їх лише три. Відсутні тут спортивні споруди на польовому стані тракторної бригади, на тваринницькій фермі. По одному місцеві ГПО є в провідних колективах Долинського району. У значній частині колективів підприємств, колгоспів відсутні тир, плавальні басейни. Немає їх навіть у червонозорівцях, де 6100 членів колективу фізкультури. А подбали б на місцях про розширення спортивної бази та ефективно її використання, результати в правофлангових колективах, що включилися в змагання на приз «Молодого комунара», були б значно кращими.

Хотілося б, щоб фізкультурні активісти, представляючи характеристики на кращі колективи, доповнювали свої рапорти коментарем — називали імена кращих інструкторів по спорту, провідних багатоборців ГПО, їх результати на змаганнях з багатоборства ГПО.

М. ШЕВЧУК.

КЛУБ У КЛУБІ

Вже п'ятий рік у нашому селі при будівництві культури працює шаховий клуб. Вечорами тут збираються молоді механізатори, тваринники, сільська інтелігенція. Кращі шахісти дають сеанси односторонньої гри, знайомлять початківців із теорією шахів.

Охоче відвідують клуб учні Орлівської десятирічки. Наприклад, третьокласник Михайло Романюк завітав сюди у шість років. Спочатку йому показали, як розставити на шахівниці фігури, запропонували уважно подивитися, як грають досвідчені шахісти. А нині учень уже

ШАХИ

бере участь у турнірах, що проводяться кожного місяця в клубі.

Добре грають у шахи дев'ятикласники Сергій Коваль, Віталій Барков, шестикласник Андрій Маланюк, восьмикласник Василь Шинкарук, четвертокласник Володимир Кузенко. В останньому турнірі переміг Сергій Коваль.

Є в нас достатня кількість шахівниць, закуплено спеціальну літературу з теорії шахів, передплачуємо журналу. На стінах — портрети чемпіонів світу з шахів.

М. ПОЛІЩУК.

село Орлове, Новоархангельський район.

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Творчість юних. 8.50 — Телефільм «Архів смерті». 1 серія. 10.15 — М. Теодоракіс. Симфонія № 3 для оркестру, хору і сопрано. 11.25 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільми. 15.30 — Твоя ленинська бібліотека. «Головне завдання наших днів». 16.05 — Грає ансамбль солістів оркестру Великого театру Союзу РСР. 16.25 — Новини. 16.30 — Веселі старту. 17.15 — Розповідають наші кореспонденти. 17.45 — До національного свята Фінляндії — Дня проголошення незалежності. Програма телебачення Фінляндії. 18.30 — Виступ дитячого хору «Давночок» м. Воронежа. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Якщо живеш на селі. Теленарис про розвиток допоміжних господарств в Республіці області. 19.15 — Телефільм «Архів смерті». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Що? Де? Коли? Телевікторина. 23.05 — Новини. Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.25 — «Слово — пісня». 11.25 — «Новини кіноекрана». 12.40 — Концерт духової музики. 13.00 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.35 — Грає Л. Тимофеева. 16.50 — «Край на Комсомолі». 17.40 — «На порядку денному». 18.00 — Телефільм «Вакх промовляє». 18.30 — Музичний фільм «У степу наша пісня». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Будьте здорові!» Зустріч телеглядачів з академіком Академії наук УРСР Героєм Соціалістичної Праці М. М. Амосовим. 20.20 — «День за днем». (Кіровоград). 20.40 — Оголошення. (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Довгі дні, короткі тижні». 1 серія. 22.40 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Док. фільм «Незвичайний театр». 8.35, 9.35 — Музика. 2 кл. 9.05, 13.20 — Французька мова. 10.05 — Учим ПТУ. Естетичне виховання. 10.35, 11.40 — Основи Радянської держави і права. 8 кл. 11.05 — Шахова школа. 12.10 — Географія. 6 кл. 12.40 — Зоологія. 7 кл. 13.05 — Науково-популярний фільм «Сюади про Великий Устюг». 13.50 — Мистецтво епохи Відродження. Передача 2. 14.20 — «Мій любий Саша...» Присвячується О. Одеському. 15.15 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — «Що може колектив». Передача 1. 18.45 — «...До шістнадцяти і старше». 19.30 — Спорт за тиждень. 20.00 — Вечірня казка. 20.20 — Док. телефільм. 20.30 — Чемпіонат СРСР з волейболу. Жінки. «Меді» (Одеса). «Уралочка» (Свердловськ). 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Міра ризику». 23.05 — «Через 200 років». Про історію винаходу повітряної кулі. 23.25 Новини.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Мультифільми. 9.00 — Телефільм «Архів смерті». 2 серія. 10.40 — Концерт. 11.40 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Я так вирішив, і це я виконаю». 15.20 — К. Тренев. «Любов Ярова». 16.10 — Новини. 16.15 — Відкриття сурмачі. 17.00 — Філософія культури. 17.45 — У кожного малюнку — сонце. 18.00 — Екран збирає друзів (СРСР — Фінляндія). 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Футбол. Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. «Спартак» (Москва) — «Спарта» (Голландія). В перерві (19.45) — Якщо хочеш бути здоровим. 21.00 — «Час». 21.35 — Майстриня оперної сцени. М. Френі та Н. Гауров. 22.30 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.25 — Співає Г. Ципола. 10.35 —

«Шкільний екран». 8 клас. Російська література. 11.05 — Науково-популярний фільм. 11.40 — «Шкільний екран». 9 клас. Українська література. 12.20 — Художній телефільм. «Довгі дні, короткі тижні». 1 серія. 13.25 — Новини. 13.35 — Документальний фільм «Орля на марші». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Кінопрограма «Міста і люди». 17.30 — «Продовольча програма — справа кожного». 18.00 — Телефільм. (Кіровоград). 18.20 — «День за днем». (Кіровоград). 18.30 — «У світ прекрасного». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Факти свідчать». 20.15 — Естрадний концерт. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Довгі дні, короткі тижні». 2 серія. 22.45 — Новини.

«Час». 21.35 — Фільм «Віг іноходця». 22.55 — Новини.

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Відгукується сурмачі. 9.05 — Клуб мандрівників. 10.05 — Піаніст Данг Тхай Шон (В'єтнам). 11.10 — Док. телефільм «Мой хороши». 11.35 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Портрет, написаний трічч». 15.20 — Музична передача для юнацтва з Колонного залу Будинку спілок. У перерві. 16.25 — Новини. 17.45 — Шахова школа. Уроки майстерності. 18.15 — Ленінський університет мільйонів. Управління соціалістичною економікою. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Народні мелодії. 19.15 — Телефільм «Архів смерті». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Документальний екран. Ведучий — поет Р. Рондественський. 22.30 — Сьогодні у світі. 22.45 — Концерт артистів балету.

УТ

10.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Республіканська фізико-математична школа. 17.00 — «Акварелі». 17.30 — Фільм-концерт. 17.45 — «Екран пошани» Українського телебачення. 18.00 — «Продовольчу програму — в дію». (Кіровоград). 18.55 — Оголошення. (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30

— Тележурнал «Старт». 20.30 — «День за днем». (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — «Незабутні». Н. Рибак. 22.45 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Док. фільм «Самсонови». 8.35, 9.35 — Природознавство. 4 кл. 8.55 — Науково-популярний фільм «Пароль у Всесвіт». 9.05, 12.35 — Іспанська мова. 9.55 — Мамина школа. 10.25 — Науково-популярний фільм «Тече ріка». 10.35, 11.35 — Лірика М. Некрасова. 9 кл. 11.05 — Фізика. 12.05 — Історія. 7 кл. 13.05 — Знай і умі. 13.45 — Фільм із субтитрами «Одруження». 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Сюїта із творів Ф.-Е. Баха у виконанні квартету старовинної музики (ЧССР). 18.30 — «Що може колектив». Передача 2. 19.05 — Док. телефільм «Скульптор Михайло Анисимов». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «О ти, останнє кохання...» Фільм-концерт за віршами Ф. Тютчева. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Факт біографії». 22.45 — Новини.

П'ЯТИНИЦЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Веселі старту. 9.05 — Телефільм «Архів смерті». 3 серія. 10.45 — Документальний телефільм «Почнемо з цукра». 11.05 — Пісні Г. Пономаренка співає В. Журавльова. 11.25 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Список життя — радісний». Док. фільми «Землі». «Нам — шістьдесят». 15.45 — Концерт. 16.10 — Російська мова. 16.40 — Новини. 18.45 — Сьогодні і завтра підмосковного села. 17.15 — Виступ танцювальної фольклорної групи Великого дитячого хору ЦТ і ВР. 17.45 — Стадіон для всіх. 18.15 — Наука і життя. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Мультифільм «Сім братів». 19.15 — Телефільм «Архів смерті». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ПОСЛУГИ ЗВУКОЗАПІСУ — МОЛОДИМ

ТИХО! ІДЕ ЗАПИС!

Якщо вам доводилося бути на радіостудії, то ви неодмінно звернули увагу на табличку «Тихо! Іде запис!». Така вже специфіка цієї справи — жоден сторонній звук не повинен потрапити на плівку. Подібну табличку можна побачити і на студії звукозапису, де записують на гнучку плівку та магнітну стрічку музичні вітання, пісні, поздоровлення тощо за індивідуальними замовленнями.

ЧИ МОЖНА ПЕРЕТВОРИТИ КІМНАТУ В КОНЦЕРТНИЙ ЗАЛ

Звісно, можна. Досить поставити на диск радіоли платівку чи ввікнути магнітофон. Мить... і тільки для вас співає Муслим Магомаєв, розповідає про свої «пригоди» Геннадій Хазанов, грає ваш улюблений ансамбль.

А чом би й вам не записати свій голос на платівку або магнітофонну стрічку

і надіслати музичний привіт своєму другу, який мешкає в іншому місті або в селі? Для цього досить звернутися на студію звукозапису. Її адреса: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 85.

У студії звукозапису за вашим замовленням запишуть на плівку або магнітофонну стрічку пісню, поздоровлення або текст вашого привітання. ...Якщо ви бажаєте одержати звуковий лист на платівці, то на ній ще буде вміщене фото пейзажне або з видами обласного центру.

ЗВУКОВИЙ ЛИСТ —

— це не просто співуча несподіванка. Це завжди приємний подарунок рідним, друзям.

...Ви можете замовити запис улюбленої мелодії, пісні з нового кінофільму, телефільму тощо. Студії звукозапису обласного підприємства «Побутрадіотехніка» нарахують сотні цікавих записів, які регулярно поповнюються.

...Звукові листи записуються відразу ж після подання вами замовлення.

МУЗИЧНЕ ВІТАННЯ У ВИКОНАННІ УЛЮБЛЕНИХ СПІВАКІВ

можна замовити й поштою. Тоді платівку або стрічку ви одержите накладною платню.

ПРАЦІВНИКИ СТУДІЇ ПРОСЯТЬ ЗАМОВНИКІВ:

— писати чітко, розбірливо, коротко; — вказувати зворотню адресу повністю і обов'язково з поштовим індексом.

У своєму замовленні обов'язково вкажіть марку вашого магнітофона, щоб оператори зробили запис у відповідній швидкості.

...Замовлення поштою — це зручно!

РІДНІ ГОЛОСИ

Пам'ять про найдорожчих нам людей — це найзаповітніший наш скарб. Так, найкраще зберігає образ дорогої нам людини фото. Це вірно ще й тому, що ми з дитинства звикли бережливо ставитись до сімейних фотоальбомів. Фотоальбом завжди був сімейною реліквією і наших батьків, і наших дідів...

А голоси дорогих нам людей ми поки що зберігаємо тільки в пам'яті. Бо наша свідомість не встигає за швидким розвитком техніки. Погодьтеся, мало ще сімей, в котрих заведені й ведуться СІМЕЙНІ

ФОНОАЛЬБОМИ — СІМЕЙНІ ФОНОТЕКИ.

Уявляєте таку фонотеку? У ній можуть бути записані і розповідь дідуся про героїчну молодість його покоління, і дзвінкий спів онучки...

Сімейна фонотека — це не тільки сімейна реліквія. Це ще й один з дієвих засобів виховання наших дітей і дітей наших дітей.

...Створити сімейну фонотеку і регулярно поповнювати її вам допоможуть працівники студії звукозапису.

«...Храним мы фотографии любимых. Так листья под снегами прячут зими.

...Мы прячем их от взглядов посторонних. При тусклом лунном свете достаем их И молча разговариваем с ними. Разглаживая глянцевого снимки».

...В кожній сім'ї, в кожній людині обов'язково зберігаються фотографії. Миті життя, зупинені фотокамерою. Пам'ять.

Фото близьких людей, друзів. Пам'ять дружби, пам'ять любові, пам'ять життя.

...А звуки, зафіксовані на платівці, на стрічці. Це рідні голоси. Голоси, що стають пам'яттю дружби, любові, життя.

ДО ВІДОМА ЗАМОВНИКІВ!

При записках використовуються магнітна плівка студії.

ПОСЛУГИ ЗВУКОЗАПІСУ

надаються також у філіях студії: — Олександрійській, — Знам'янській, — Світловодській, — Новоукраїнській.

ПРИВІТАННЯ СОЛДАТУ

«Не плач, дівчонка. Пройдуть дожди. Солдат вернеться. Ты только жди...»

...Ти тільки чекай. Для чоловіка виконання обов'язку перед Батьківщиною — справа сята. А розлука — це перший іспит любові на міцність. Ти тільки чекай. І пиши. Пиши частіше.

...А можна надіслати не простий лист, а звуковий.

Повір, дівчино, для солдата це вже подвійна радість.

Укрпобутреклама.

«Молодой комунар»

орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить в вівторок, четвер і суботу.

Друкарня Імени Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 05509.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 599.

Тираж 51500.